

Zacznij znakiem Krzyża. **Wyobraź** sobie, że Bóg patrzy na Ciebie!

- **Poproś** Go, żeby był w centrum tej modlitwy (swoimi słowami).
- **Przeczytaj** kilka razy fragment (na odwrocie), zamknij oczy i spróbuj sobie **wyobrazić** że Bóg cię ogarnia i przenika. **Nie spiesz się**. Masz czas.
- **Poproś** Boga, żeby w tej modlitwie pokazał ci, jaki jest (choć po części).

1. Bóg, który wie.

Przypomnij sobie swoje jakieś proste czynności z tego dnia. Wybierz kilka. **Wyobraź** sobie po kolei w tych sytuacjach, że Bóg wtedy cię widział, był obok. Znał twoje myśli i uczucia.

Uświadom sobie, że nie było wtedy nic, o czym Bóg by nie wiedział. Były za to rzeczy, uczucia, myśli, o których ty nie wiesz, a On tak.

(Szukaj konkretów!)

2. Bóg wszechobecny, zawsze obecny.

Wyobraź sobie, że Bóg „kładzie na tobie swą rękę”.

Uświadom sobie, że ta ręka jest zawsze na tobie. Jak się z tym czujesz?

Przypomnij sobie momenty w swoim życiu, gdy byłeś daleko od Boga. Spróbuj zobaczyć, że On i tak tam był, bardzo blisko ciebie.

(Szukaj konkretów i... **nie spiesz się!** Kop głęboko w swoim sercu...)

3. Bóg twórca.

Wyobraź sobie moment, gdy Bóg cię stwarzał. Cechy fizyczne i psychiczne.

Wyobraź sobie, jak bardzo był w ciebie zaangażowany. Tworzył z radością, uśmiechem i pasją. Był artystą dumnym ze swojego dzieła.

Popatrz na siebie i **uświadom** sobie, że jesteś dziełem Boga. Co ty na to?

(Jeszcze zostało Ci trochę czasu do końca? Zacznij ponownie od pkt. 1!)

Na koniec **wyobraź** sobie, że siedzisz z Bogiem, który jest obok. **Pogadaj** z Nim o tym wszystkim, co odkryło się na tej modlitwie. **Dziękuj, opowiadaj, patrz, słuchaj...**

Rozmowę **zakończ** modlitwą „Ojcze nasz...” i znakiem Krzyża.

Psalm 139 (Ps 139, 1-15)

Panie, przenikasz i znasz mnie,
Ty wiesz, kiedy siadam i wstaję.
Z daleka przenikasz moje zamysły,
widzisz moje działanie i mój spoczynek
i wszystkie moje drogi są Ci znane.
Choć jeszcze nie ma słowa na języku:
Ty, Panie, już znasz je w całości.
Ty ogarniasz mnie zewsząd
i kładziesz na mnie swą rękę.
Zbyt dziwna jest dla mnie Twa wiedza,
zbyt wzniosła: nie mogę jej pojąć.
Gdzież się oddalę przed Twoim
duchem?
Gdzie ucieknę od Twego oblicza?
Gdy wstąpię do nieba, tam jesteś;
jesteś przy mnie, gdy się w Szeolu
położę.
Gdybym przybrał skrzydła jutrzenki,
zamieszkał na krańcu morza:
tam również Twa ręka będzie mnie
wiodła i podtrzyma mię Twoja prawica.

Jeśli powiem: "Niech mię przynajmniej
ciemności okryją
i noc mnie otoczy jak światło":
sama ciemność nie będzie ciemna dla
Ciebie,
a noc jak dzień zajaśnieje:
<mrok jest dla Ciebie jak światło>.
Ty bowiem utworzyłeś moje nerki,
Ty utkałeś mnie w łonie mej matki.
Dziękuję Ci, że mnie stworzyłeś tak
cudownie,
godne podziwu są Twoje dzieła.
I dobrze znasz moją duszę,
nie tajna Ci moja istota,
kiedy w ukryciu powstawałem,
utkany w głębi ziemi.

(Na modlitwę masz 45 minut. Nie musisz przerobić
wszystkich punktów – nie o to chodzi. Ale nie próbuj
też skracać tego czasu! 😊)

Więcej?

www.facebook.com/cwiczeniaduchowe